

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 997

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 noiembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
308. — Lege pentru aprobarea Deciziei Comitetului mixt România—Turcia nr. 12/2005 referitoare la decizia de amendare a Protocolului D privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, în cadrul Acordului de comerț liber dintre România și Turcia, semnat la Ankara la 29 aprilie 1997.....	2	1.317. — Hotărâre privind sprijinirea activităților de voluntariat în domeniul serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice.....	7–11
1.021. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Deciziei Comitetului mixt România—Turcia nr. 12/2005 referitoare la decizia de amendare a Protocolului D privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, în cadrul Acordului de comerț liber dintre România și Turcia, semnat la Ankara la 29 aprilie 1997.....	2	1.347. — Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 1–3 la Hotărârea Guvernului nr. 941/2002 privind organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei.....	12–14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 525 din 11 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală.....	3–4	1.638. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 520/2005 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată.....	15–16
Decizia nr. 526 din 11 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă.....	5–6		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru aprobarea Deciziei Comitetului mixt România—Turcia nr. 12/2005 referitoare la decizia de amendare a Protocolului D privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, în cadrul Acordului de comerț liber dintre România și Turcia, semnat la Ankara la 29 aprilie 1997

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Decizia Comitetului mixt România—Turcia nr. 12/2005*) referitoare la decizia de amendare a Protocolului D privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, în cadrul Acordului de comerț liber dintre România și Turcia, semnat la Ankara la 29 aprilie 1997, ratificat prin Legea nr. 218/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 25 octombrie 2005.
Nr. 308.

*) Decizia Comitetului mixt România—Turcia nr. 12/2005 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Deciziei Comitetului mixt România—Turcia nr. 12/2005 referitoare la decizia de amendare a Protocolului D privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, în cadrul Acordului de comerț liber dintre România și Turcia, semnat la Ankara la 29 aprilie 1997

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Deciziei Comitetului mixt România—Turcia nr. 12/2005 referitoare la decizia de amendare a Protocolului D privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, în cadrul Acordului de comerț liber dintre România și Turcia, semnat la Ankara la 29 aprilie 1997, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 octombrie 2005.
Nr. 1.021.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 525**

din 11 octombrie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Manța în Dosarul nr. 1.382/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și avocatul acestuia, doamna Silvia Tudor, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, reiterând motivele existente în notele scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece în procesul penal regula generală este cea a oficialității. Fără a aduce în vreun fel atingere dispozițiilor constituționale invocate, legiuitorul, în considerarea unor rațiuni de politică penală, a instituit, cu titlu de excepție, posibilitatea ca, în anumite situații, punerea în mișcare a acțiunii penale să se facă numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. De altfel, asupra constituționalității prevederilor legale criticate Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 158/1999, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iulie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.382/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Alexandru Manța în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale aflate în calea de atac a recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că ocrotirea și garantarea proprietății private presupun respectarea dreptului petiționarului de a dispune în mod liber de bunurile sale, de a exercita în mod exclusiv și suveran toate acțiunile care se impun pentru protecția proprietății sale, inclusiv acțiunea penală. Prin urmare, existența a două sisteme diferite cu privire la

punerea în mișcare a acțiunii penale, atunci când este vorba de bunuri care aparțin proprietății private, vine în contradicție cu prevederile constituționale invocate. În opinia sa, dincolo de orice alte rațiuni de politică penală, autorul consideră că stingerea conflictului penal ar trebui să fie guvernată de principiul disponibilității atunci când vizează infracțiuni contra patrimoniului privat, soluție care este preferabilă celei oficiale.

Prin urmare, autorul excepției solicită completarea textului legal criticat în sensul că dispozițiile privitoare la oficialitatea procesului penal să nu se aplice în cauzele în care bunul ce formează obiectul material al infracțiunii este proprietate privată, cum s-ar putea întâmpla la infracțiunile de delapidare, furt etc., cazuri în care prevederile referitoare la cerința plângerii prealabile și la posibilitatea împăcării părților ar trebui să fie operante.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în realitate, autorul consideră că art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală contravine art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât nu prevede și pentru infracțiunea de delapidare ca acțiunea penală să se pună în mișcare numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, așa cum se reglementează în cazul infracțiunilor de abuz de încredere, distrugere și tulburare de posesie. Această împrejurare nu este însă de natură a leza în vreun fel prevederea constituțională invocată, deoarece, în cazul infracțiunii de delapidare, spre deosebire de celelalte infracțiuni comparative menționate, situația este diferită, întrucât subiectul activ are și calitatea de funcționar căruia i s-a încredințat administrarea patrimoniului societății comerciale. Or, necesitatea apărării relațiilor specifice a impus un regim deosebit și este dreptul legiuitorului de a opta pentru regula urmăririi, judecării și sancționării din oficiu a infracțiunii de delapidare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece principiul oficialității înscris în art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală este o cerință și o continuare firească a principiului legalității înscris în alin. 1 al aceluiași articol. Oficialitatea procesului penal constituie o regulă de bază, care privește întregul curs al desfășurării procesului penal și ține sub incidența sa toate actele necesare acestei desfășurări, cu excepția acelorora în privința cărora legea dispune altfel.

Nu se poate susține că protecția constituțională a proprietății private este lezată prin îndeplinirea din oficiu a actelor necesare derulării procesului penal. Dimpotrivă, urmărirea penală din oficiu a infracțiunilor contra patrimoniului asigură o protecție mai energică a proprietății, fiind deci în interesul proprietarului.

Oficialitatea procesului penal nu este fără limite, putând fi restrânsă sau înlăturată atunci când, de exemplu, legea cere, pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, încuviințări sau autorizări prelabile sau când aceasta este condiționată de existența plângerii prelabile.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală nu conțin norme contrare dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală. Astfel, legea penală și cea procesual penală consacră principiul oficialității, apreciind că valori sociale importante pot fi mai eficient ocrotite prin intervenția directă a statului și prin îndeplinirea din oficiu a actelor necesare desfășurării procesului penal. De asemenea, nu se poate susține că protecția constituțională a proprietății private este lezată prin îndeplinirea din oficiu a actelor necesare derulării procesului penal. Dimpotrivă, urmărirea penală din oficiu a infracțiunilor contra patrimoniului asigură o protecție mai energică a proprietății, fiind deci chiar în interesul proprietarului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

„Actele necesare desfășurării procesului penal se îndeplinesc din oficiu, afară de cazul când prin lege se dispune altfel.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală s-a mai pronunțat

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Manța în Dosarul nr. 1.382/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

prin Decizia nr. 158 din 14 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 14 februarie 2000, prilej cu care a statuat că acestea sunt constituționale. Astfel, potrivit definiției date în art. 17 alin. 1 din Codul penal, *„Infracțiunea este fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală“*. Existența pericolului social impune măsuri adecvate de apărare a societății, a intereselor generale, a ordinii de drept, sens în care autoritățile statului, abilitate de lege, trebuie să acționeze, indiferent dacă persoana fizică sau juridică lezată prin fapta concretă o solicită sau nu.

Principiile legalității și oficialității procesului penal, înscrise în art. 2 din Codul de procedură penală, sunt în sensul dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie“*, și ale art. 126 alin. (2), în conformitate cu care *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.“*

Legiuitorul român a optat pentru regula generală de urmărire, judecare și sancționare din oficiu a infracțiunilor, ca fapte antisociale. Este dreptul constituțional al legiuitorului de a stabili și anumite excepții de la această regulă generală. Astfel, s-a prevăzut ca în anumite cazuri, datorită caracterului și conținutului concret al faptelor, statutului special al autorului faptei ori al persoanei vătămate sau relațiilor speciale dintre făptuitor și persoana lezată, punerea în mișcare a acțiunii penale să fie condiționată de existența plângerii prelabile a persoanei vătămate. Generalizarea acestei condiționări ar împiedica însă, în mod evident, protecția eficientă a societății, a intereselor generale față de faptele care prezintă pericol social, prevăzute de legea penală.

Legea penală și cea procesual penală consacră principiul oficialității, apreciind că valori sociale importante pot fi mai eficient ocrotite prin intervenția directă a statului și prin îndeplinirea din oficiu a actelor necesare desfășurării procesului penal. De asemenea, nu se poate susține că protecția constituțională a proprietății private este lezată prin îndeplinirea din oficiu a actelor necesare derulării procesului penal. Dimpotrivă, urmărirea penală din oficiu a infracțiunilor contra patrimoniului asigură o protecție mai energică a proprietății, fiind deci chiar în interesul proprietarului.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 526

din 11 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Moiescu și Ion Vintilescu în Dosarul nr. 624/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, Elena Moiescu, precum și apărătorul ales al ambilor autori, cu delegație la dosar, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorilor excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate aduc atingere liberului acces la justiție, deoarece permit ca reformarea unei hotărâri judecătorești să se soluționeze de aceeași instanță care s-a pronunțat anterior asupra cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece asupra dispozițiilor legale criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 361/2005, ocazie cu care a constatat că sunt constituționale. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 624/2005, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 493/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Elena Moiescu și Ion Vintilescu în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect anularea unui titlu de proprietate în calea de atac a recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate, potrivit cărora normele privitoare la competență sunt de imediată aplicare, contravin art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece legiuitorul s-a îndepărtat de soluția consacrată de Codul de procedură civilă, așa cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000. Astfel, potrivit art. 725 alin. 2 din Codul de procedură civilă, „*Procesele în curs de judecată la data schimbării competenței instanțelor legal investite vor continua să fie judecate de acele instanțe. În caz de casare cu trimitere, dispozițiile legii noi privitoare la competență sunt pe deplin aplicabile*“. Or, în raport de aceste dispoziții, legiuitorul nu a luat în considerare riscul ca, prin noua reglementare, o cale de atac să fie judecată de aceeași instanță care a pronunțat hotărârea atacată. Această împrejurare este, în opinia autorilor, de natură a bloca accesul liber la justiție în ce privește exercitarea căilor de atac de reformare, de esența cărora este împrejurarea că hotărârea judecătorească este supusă controlului judiciar, pe calea apelului ori recursului, la instanța superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece liberul acces la justiție presupune, între altele, posibilitatea efectivă oferită justițiabilului de a supune o hotărâre judecătorească controlului unei instanțe superioare. Or, recursul, ca și cale de atac legală, nu se poate abate de la această regulă, deoarece instanța de control nu poate fi aceeași instanță care a pronunțat hotărârea atacată.

Prin dispozițiile tranzitorii criticate de autorii excepției se neagă dreptul liberului acces la justiție, câtă vreme modificarea competenței de soluționare a recursului — intervenită în timpul soluționării cauzei — a făcut ca cele două căi de atac, diferite ca natură și conținut, să fie soluționate de către aceeași instanță.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, legiuitorul ordinar este îndreptățit să adopte reguli de procedură și competență a instanțelor judecătorești cu caracter general sau special ori de aplicabilitate tranzitorie. Legea nr. 493/2004 a urmărit deblocarea activității instanței supreme, survenită printr-o reglementare anterioară potrivit căreia i se atribuiseră competența exclusivă de judecare a recursurilor, iar dispozițiile legale criticate au în vedere folosirea căii de atac a recursului în condițiile legii, și nu în afara ei, nefiind

de natură a aduce atingere în vreun fel liberului acces la justiție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul, în considerarea unor situații particulare, poate institui reguli speciale de procedură, precum și modalități specifice de exercitare a drepturilor procedurale. Judecătorul *spune dreptul*, dar numai în formele și condițiile procedurale instituite de lege.

Totodată, în raport de obiectul și natura diferitelor litigii, a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ce urmează a fi apărute prin acțiuni în justiție, legiuitorul, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, poate elabora norme diferite privind procedura de sesizare a instanțelor judecătorești și de judecată, cu condiția să nu îngrădească exercițiul dreptului de acces liber la justiție. Or, dispozițiile legale criticate, prin care s-a stabilit competența instanțelor în judecarea căilor de atac, nu contravin normelor și principiilor consacrate de Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Deși instanța de contencios constituțional a fost sesizată cu dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 493/2004, se poate constata că acest act normativ are articol unic și se referă la modificarea art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004. Prin urmare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Moisescu și Ion Vintilescu în Dosarul nr. 624/2005 al Curții de Apel București— Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

din 14 septembrie 2004, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 493/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.071 din 18 noiembrie 2004, care au următorul conținut: „*Căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.*“

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind exercitarea neîngrădită a dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și intereselor legitime.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 493/2004, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 361 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 22 august 2005, prilej cu care a statuat că acestea sunt constituționale. Astfel, dispozițiile legale criticate reglementează modificarea competenței de soluționare a căilor de atac și aplicarea de îndată a noilor norme.

Așadar, acestea sunt norme de procedură iar, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, este la latitudinea legiuitorului reglementarea competenței, a procedurii și a căilor de atac.

Pe de altă parte, Curtea constată că din dispozițiile și principiile constituționale nu reiese competența instanței supreme de a soluționa toate recursurile.

În realitate, este vorba despre reglementarea unor situații tranzitorii, reglementare care nu îngrădește accesul liber la justiție, întrucât căile de atac respective — apelul și recursul — se soluționează de complete diferite, asigurându-se astfel respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind sprijinirea activităților de voluntariat în domeniul serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere dispozițiile Legii voluntariatului nr. 195/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește unele măsuri vizând facilitarea implicării voluntarilor în furnizarea serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice, sensibilizarea acestora față de problemele persoanelor vârstnice și participarea cetățenilor la viața comunității.

Art. 2. — Poate desfășura activități de voluntariat în domeniul serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice, pe baza consimțământului liber exprimat, orice persoană a cărei instruire corespunde domeniului de asistență socială.

Art. 3. — (1) În vederea desfășurării activităților de voluntariat în furnizarea serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice, se încheie, în condițiile legii, un contract de voluntariat între voluntar și organizația gazdă, astfel cum este definită la art. 2 lit. c) din Legea voluntariatului nr. 195/2001, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *furnizor de servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice*.

(2) Modelul contractului de voluntariat este prevăzut în anexa nr. 1.

(3) Încheierea și derularea contractului de voluntariat nu pot aduce atingere contractului pentru acordarea de servicii sociale, încheiat, conform legii, între furnizorul de servicii sociale și beneficiarul de servicii sociale.

Art. 4. — (1) Recrutarea voluntarilor se realizează de către furnizorul de servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice, pe baza unei cereri de înscriere și a unui interviu, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 3 din Legea nr. 195/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererea de înscriere este însoțită de următoarele documente:

- a) copie de pe actul de identitate;
- b) curriculum vitae al solicitantului;
- c) scrisoare de motivație;
- d) dovada privind pregătirea profesională și nivelul de instruire sau, după caz, adeverință școlară care să ateste anul de studii, pentru elevi și studenți;
- e) recomandare din partea responsabilului de pregătire practică din instituția de învățământ la care elevii și studenții sunt înscriși, care să ateste seriozitatea acestora;
- f) adeverință medicală eliberată de medicul de familie, care să ateste faptul că persoana solicitantă este aptă de a desfășura acțiuni în domeniu;
- g) cazier judiciar.

Art. 5. — În cadrul serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice, voluntarul poate desfășura serviciile de îngrijire social-medicală, de natură socială, prevăzute la art. 3⁵ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări

și completări prin Legea nr. 515/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte servicii, în conformitate cu pregătirea profesională a voluntarului și cu tipurile de afecțiuni pe care le prezintă persoanele vârstnice, conform legii și cu acordul îndrumătorului care coordonează și supraveghează activitatea de voluntariat.

Art. 6. — (1) În vederea desfășurării serviciilor prevăzute la art. 5, voluntarul are dreptul de a beneficia de cursuri de instruire specifice și de îndrumare din partea furnizorului de servicii sociale.

(2) În desfășurarea activităților pentru care a încheiat contractul, voluntarul are următoarele responsabilități:

- a) să sesizeze în cel mai scurt timp posibil furnizorul de servicii sociale asupra oricărui aspect care pot avea un impact negativ asupra persoanelor vârstnice, observate în timpul activității;
- b) să nu pretindă de la persoana vârstnică asistată foloase materiale, indiferent de natura acestora;
- c) să respecte programul stabilit de comun acord cu furnizorul de servicii sociale, precum și cu persoana vârstnică, beneficiară a serviciului de îngrijire la domiciliu;
- d) să înștiințeze periodic furnizorul de servicii sociale cu privire la activitatea desfășurată.

Art. 7. — (1) Activitățile desfășurate de voluntari sunt coordonate și monitorizate de către furnizorul de servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice.

(2) Furnizorul de servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice prevăzut la alin. (1) eliberează voluntarului o legitimație care să îi ateste calitatea de voluntar, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 8. — (1) După încheierea perioadei de voluntariat, furnizorul de servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice eliberează voluntarului un certificat nominal prin care sunt recunoscute serviciile de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice desfășurate de voluntar, precum și experiența și aptitudinile dobândite de acesta.

(2) Modelul certificatului nominal de voluntar în domeniul serviciilor de îngrijire la domiciliu este prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 9. — (1) În vederea sprijinirii activităților de voluntariat în furnizarea serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice, consiliile locale și județene, respectiv consiliile sectoarelor municipiului București, pot stabili și percepe, în condițiile legii, tarife de închiriere a spațiilor, diminuate cu cel puțin 50% din valoarea curentă a acestora, de la asociațiile și fundațiile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) își desfășoară activitatea în spații ale unității administrativ-teritoriale respective;

b) furnizează servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice;

c) pun la dispoziție cel puțin 10 voluntari, pe o perioadă de minimum 6 luni pe an, pentru implicarea lor în programele de furnizare de servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice aflate în evidența serviciilor publice de asistență socială, organizate la nivel județean sau local.

(2) În vederea desfășurării activității de voluntariat în domeniul serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice, conform alin. (1) lit. c), direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului sau,

după caz, serviciile publice de asistență socială încheie convenții de parteneriat cu asociațiile și fundațiile prevăzute la alin. (1), în condițiile legii.

Art. 10. — Activitatea voluntarilor prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. c) este coordonată și monitorizată împreună cu un îndrumător din cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, din cadrul serviciilor publice de asistență socială organizate la nivel local, beneficiare ale activității de voluntariat.

Art. 11. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

p. Ministrul sănătății,

Virgil Păunescu,

secretar de stat

p. Ministrul educației și cercetării,

Dumitru Miron,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Claudiu Doltu,

secretar de stat

București, 27 octombrie 2005.
Nr. 1.317.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

Instituția

CONTRACT DE VOLUNTARIAT

nr., încheiat astăzi

Între:.....

(numele întreg al instituției)

acronim.....cu sediul în.....

str....., nr....., județul/sectorul....., reprezentat prin domnul/doamna

....., având funcția de..... în calitate de

.....,

și

domnul/doamna....., născut/născută în anul, luna, ziua, domiciliat în

localitatea, județul/sectorul, str. nr., bl., sc.

....., et., ap., cod numeric personal....., posesor/posesoare al/a B.I./C.I., seria

..... nr., eliberat/eliberată la data de....., de Secția de

Politiție.....,

elev(ă)/salariat(ă)la.....an studii/profesia, în calitate

de îngrijitor voluntar la domiciliu pentru persoane vârstnice

se încheie prezentul contract de voluntariat:**I. Durata contractului de voluntariat**

Contractul se încheie pe durata, urmând ca îngrijitorul voluntar la domiciliu să înceapă activitatea la data de

II. Obiectul contractului

Îngrijitorul voluntar la domiciliu pentru persoane vârstnice este abilitat să desfășoare următoarele tipuri de servicii de îngrijire social-medicală, de natură socială:

- a) Servicii de bază: ajutor pentru igiena corporală, îmbrăcare și dezbrăcare, igiena eliminărilor, hrănire și hidratare, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare;
- b) Servicii de suport: ajutor pentru prepararea hranei sau livrarea acesteia, efectuarea de cumpărături, activități de menaj, însoțirea în mijloacele de transport, facilitarea deplasării în exterior, companie, activități de administrare și gestionare, activități de petrecere a timpului liber, facilitarea accesului la îngrijire medicală oferită de medicul de familie sau alte instituții sanitare.
- c) Servicii de reabilitare și adaptare a mediului: mici amenajări, reparații și altele asemenea.
- d) Alte servicii realizate în conformitate cu pregătirea profesională a voluntarului și cu tipurile de afecțiuni pe care le prezintă persoanele vârstnice, cu acordul îndrumătorului din cadrul organizației gazdă.

III. Drepturile voluntarului

1. Să participe activ la elaborarea și derularea programelor conform prevederilor contractului încheiat.
2. Să beneficieze de cursuri de instruire specifice și îndrumare din partea furnizorului de servicii sociale, în desfășurarea activităților pentru care a încheiat contractul de voluntariat;
3. Să desfășoare activitatea în raport cu pregătirea profesională.
4. Să fie asigurat de către beneficiarul voluntariatului, în condițiile prevăzute de lege, împotriva riscurilor de accident și de boală ce decurg din natura activității.
5. Durata timpului de lucru să nu afecteze sănătatea și resursele psihofizice ale voluntarului.
6. Să i se elibereze de către organizația gazdă un certificat nominal care să recunoască prestarea activității de voluntar, precum și experiența și aptitudinile dobândite;
7. Rambursarea de către organizația gazdă, în condițiile convenite în contract, potrivit legii, a cheltuielilor efectuate pentru realizarea activității.
8. Să beneficieze de titluri onorifice, decorații, premii.

IV. Obligațiile voluntarului

1. Să îndeplinească sarcinile primite din partea furnizorului de servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane vârstnice;
2. Să sesizeze în cel mai scurt timp posibil furnizorul de servicii sociale asupra oricărui aspect care pot avea un impact negativ asupra persoanelor vârstnice, observate în timpul activității.
3. Să păstreze confidențialitatea informațiilor la care are acces în cadrul activității de voluntariat.
4. Să participe la cursurile de instruire organizate sau inițiate de beneficiarul voluntariatului.
5. Să ocrotească bunurile pe care le folosește în cadrul activității de voluntariat.
6. Să depună rapoarte periodice cu privire la activitatea desfășurată.
7. Să respecte programul stabilit de comun acord cu furnizorul de servicii sociale, precum și cu persoana vârstnică, beneficiară a serviciului de îngrijire la domiciliu.
8. Să respecte demnitatea și intimitatea persoanei vârstnice.
9. Să nu comită nici o faptă de natură a atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală, după caz.

10. Să nu pretindă de la persoana vârstnică asistată foloase materiale, indiferent de natura acestora;
11. Să înștiințeze periodic furnizorul de servicii sociale cu privire la activitatea desfășurată.

V. Obligațiile furnizorului

1. Să asigure desfășurarea activității îngrijitorului voluntar la domiciliu, în condițiile legale de protecție a muncii, în funcție de natura și caracteristicile activității respective.
2. Să elibereze certificatul nominal care să ateste calitatea de îngrijitor voluntar la domiciliu.
3. Să organizeze sau să inițieze cursuri de instruire pentru îngrijitorii voluntari la domiciliu.
4. Să supravegheze și să evalueze periodic activitatea îngrijitorului voluntar la domiciliu și, în funcție de evenimentele deosebite semnalate de acesta, să îi acorde premii sau alte facilități, în condițiile legii.

VI. Alte obligații

Îngrijitorul voluntar la domiciliu se obligă față de

(instituția)

să presteze activitatea fără a obține o contraprestație materială.

VII. Alte clauze stabilite de părți

.....

VIII. Dispoziții finale

1. În executarea contractului de voluntariat îngrijitorul voluntar la domiciliu se subordonează conducerii persoanei juridice cu care a încheiat contractul.
2. Executarea obligațiilor contractuale ce revin îngrijitorului voluntar la domiciliu nu se poate face prin reprezentare.
3. Răspunderea pentru neexecutarea sau pentru executarea necorespunzătoare a contractului de voluntariat este supusă regulilor prevăzute de Codul civil.
4. Contractul de voluntariat este valabil numai pentru activitățile din domeniul serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice.
5. Dacă pe parcursul executării contractului de voluntariat intervine, independent de voința părților, o situație de natură să îngreuneze executarea obligațiilor ce revin îngrijitorului voluntar la domiciliu, contractul va fi renegociat, iar dacă situația face imposibilă executarea în continuare a contractului, acesta este reziliat de plin drept.
6. Modificarea contractului de voluntariat se poate face la cererea scrisă a uneia dintre părți, formulată în termen de 15 zile de la data la care a intervenit situația prevăzută la pct. 5.
7. Denunțarea unilaterală a contractului de voluntariat are loc din inițiativa îngrijitorului voluntar la domiciliu sau a beneficiarului voluntariatului, cu un preaviz de 15 zile, fără obligația prezentării motivelor.
8. Litigiile izvorâte din încheierea, modificarea, executarea sau încetarea contractului de voluntariat sunt de competența instanțelor judecătorești, dacă părțile contractului nu le pot rezolva pe cale amiabilă.

Instituția

.....

Îngrijitor voluntar la domiciliu,

.....

Instituția:.....

LEGITIMAȚIE DE VOLUNTAR

LOC FOTO

Nr. /

Domnul/doamna....., în calitate de îngrijitor voluntar la domiciliu, posesor/posesoarea B.I./C.I. seria.....nr., conform contractului de voluntariat nr.din....., este abilitat de instituția....., în perioadasă desfășoare servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice.

Conducătorul Instituției
L.S.
.....

Instituția:

CERTIFICAT NOMINAL DE VOLUNTAR ÎN DOMENIUL SERVICIILOR DE ÎNGRIJIRE LA DOMICILIU

LOC FOTO

Nr. /

Domnul/doamna..... domiciliat..... posesor/posesoarea B.I./C.I. seria.....nr....., a desfășurat activitatea de voluntariat în domeniul serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoane vârstnice în perioada....., în baza contractului de voluntariat nr.din....., fiind evaluat cu calificativul

Prin prezentul act se certifică desfășurarea următoarelor servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice :

și dobândirea următoarelor abilități:

Conducătorul instituției
L.S.
.....

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexelor nr. 1—3 la Hotărârea Guvernului
nr. 941/2002 privind organizarea și funcționarea
Agenției Române pentru Conservarea Energiei**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 1—3 la Hotărârea Guvernului nr. 941/2002 privind organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 11 septembrie 2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—3 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și comerțului,

Iuliu Winkler,

ministru delegat pentru comerț

p. Ministrul finanțelor publice,

Claudiu Doltu,

secretar de stat

București, 3 noiembrie 2005.

Nr. 1.347.

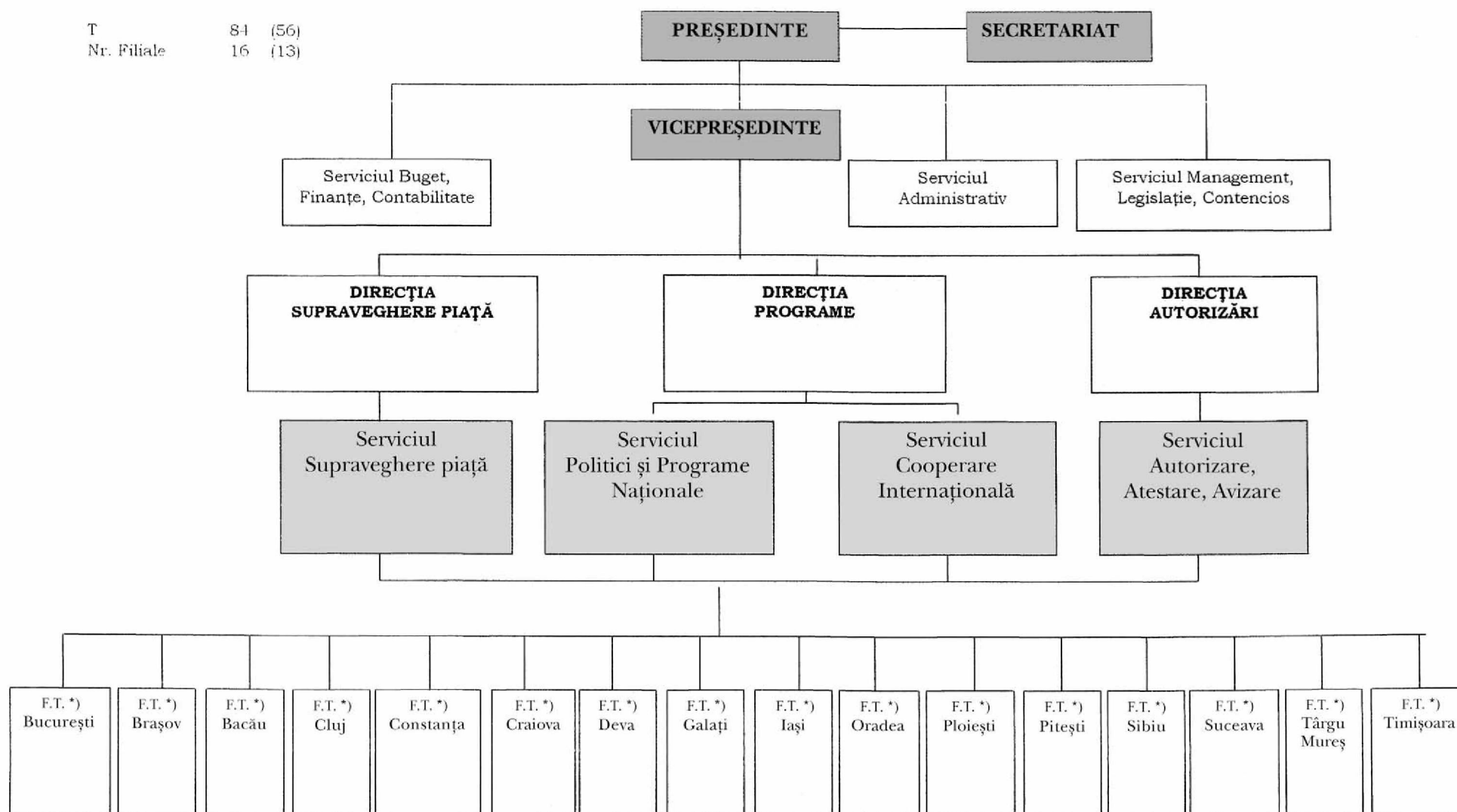
ANEXA Nr. 1

**FILIALELE TERITORIALE
ale Agenției Române pentru Conservarea Energiei (ARCE)**

Nr. crt.	Denumirea filialei teritoriale	Raza de activitate
1.	ARCE București	municipiul București, județele: Ilfov, Giurgiu și Teleorman
2.	ARCE Bacău	județele: Bacău, Neamț și Vrancea
3.	ARCE Brașov	județele: Brașov și Covasna
4.	ARCE Cluj-Napoca	județele: Cluj, Sălaj și Bistrița-Năsăud
5.	ARCE Constanța	județele: Constanța, Ialomița și Călărași
6.	ARCE Craiova	județele: Dolj, Mehedinți și Gorj
7.	ARCE Deva	județele: Hunedoara și Caraș-Severin
8.	ARCE Galați	județele: Galați, Brăila și Tulcea
9.	ARCE Iași	județele: Iași și Vaslui
10.	ARCE Oradea	județele: Bihor, Maramureș și Satu Mare
11.	ARCE Ploiești	județele: Prahova, Buzău și Dâmbovița
12.	ARCE Pitești	județele: Argeș, Vâlcea și Olt
13.	ARCE Sibiu	județele: Sibiu și Alba
14.	ARCE Suceava	județele: Suceava și Botoșani
15.	ARCE Târgu Mureș	județele: Mureș și Harghita
16.	ARCE Timișoara	județele: Timiș și Arad

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Agenției Române pentru Conservarea Energiei**

T 84 (56)
Nr. Filiale 16 (13)

¹⁾ Anexa Nr. 2 este reprodusă în facsimil.

^{*}) Se organizează ca servicii teritoriale.

N O R M A T I V

privind parcul auto pentru Agenția Română pentru Conservarea Energiei

- Autoturisme — câte un autoturism pentru fiecare filială teritorială, în scopul realizării acțiunilor de control la agenții economici pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, republicată, cu modificările ulterioare;
- câte un autoturism pentru fiecare filială teritorială, în scopul realizării activității de supraveghere a pieței;
- două autoturisme pentru conducerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei.

NOTĂ:

Consumul lunar pentru fiecare autoturism prevăzut pentru conducerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei este de 300 l/autoturism.

Consumul lunar pentru fiecare autoturism din dotarea filialelor teritoriale este de 250 l/autoturism (benzină) sau de 150 l/autoturism (motorină).

G U V E R N U L R O M Â N I E I

H O T Ă R Ă R E

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 764/2005
privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor, precum și alocarea unei sume
pentru județul Suceava din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 764/2005 privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor, precum și alocarea unei sume pentru județul Suceava din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor la capitolul 59.01 «Cultură, religie și acțiuni privind activitatea sportivă și de tineret», titlul «Transferuri», cu suma de 300 mii lei (RON) din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,

prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru finalizarea lucrărilor de construcții la noua biserică de pe lângă monumentul istoric Biserica «Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul» din comuna Arbore, județul Suceava, conform listei de lucrări prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

2. **Hotărârea Guvernului nr. 764/2005 se completează cu anexa „Lista lucrărilor necesare pentru finalizarea construcției noii biserici de pe lângă monumentul istoric Biserica «Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul» din comuna Arbore, județul Suceava”, având conținutul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Claudiu Doltu,
secretar de stat

LISTA

lucrărilor necesare pentru finalizarea construcției noii biserici de pe lângă monumentul istoric Biserica „Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul“ din comuna Arbore, județul Suceava

— Ferestre, două rânduri de uși la intrare, ușă dublă la altar	— Lambriu exterior din lemn, cu izolație de poliester
— Pavaj în curtea bisericii	— Trepte: la intrare în biserică, la urcare la cafas și la altar
— Amenajarea drumului de acces de la șosea	— Două centrale termice împreună cu clădirea aferentă, calorifere, 3 grupuri sanitare și camera praznicar
— Instalația electrică în biserică nouă și racord la energia electrică	— Policandre, catapeteasma cu icoane
— Instalația de paratrăsnet	— Mobilier în biserică: scaun arhieresc, două tetrapoduri și strane
— Lambriu interior din lemn, cu izolație de vată minerală	— Pardoseala în biserică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 520/2005 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată

În temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 48 și 82 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 520/2005 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 13 mai 2005, se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală de gestiune a impozitelor și contribuțiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare

Fiscală, Direcția generală a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 2 noiembrie 2005.
Nr. 1.638.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 520/2005)

INSTRUCȚIUNI

de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată

1. Deconturile de taxă pe valoarea adăugată depuse de către persoanele impozabile pot fi corectate din punct de vedere al erorilor materiale de către organul fiscal competent, la inițiativa acestuia sau la solicitarea plătitorului.

2. Prin procedura de corectare de către organul fiscal competent a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată depuse pot fi corectate erori materiale de tipul:

- erori de transcriere, cum sunt:

- preluarea eronată a sumelor din jurnale;
- inversarea unor cifre din sumele trecute în decont;
- preluarea eronată a datelor din decontul perioadei fiscale anterioare (declararea eronată a soldului de plată din decontul perioadei fiscale anterioare, înscris la rândul 22 din decontul de taxă pe valoarea adăugată);
- înregistrarea în decont a diferențelor de taxă pe valoarea adăugată de plată, constatate de organele de control, contrar reglementărilor legale în materie;

— erori provenind din înscrierea în decontul de taxă pe valoarea adăugată a sumelor solicitate la rambursare în perioada anterioară.

3. Corectarea erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se poate face în cadrul termenului de prescripție de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost depus decontul supus corectării.

Depunerea solicitării de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată după expirarea termenului de prescripție constituie o recunoaștere voluntară a taxei pe valoarea adăugată de plată și a diferențelor de taxă pe valoarea adăugată de plată astfel stabilite, acestea fiind considerate legal datorate.

4. Corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată, potrivit prezentelor instrucțiuni, nu este posibilă pentru perioade fiscale care au fost supuse inspecției fiscale sau pentru care este în curs de derulare o inspecție fiscală.

5. Corectarea erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se realizează de compartimentul de analiză a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, denumit în continuare *compartiment de specialitate*.

6. Corectarea erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată, din inițiativa organului fiscal, se poate efectua astfel:

a) în cazul în care în decontul depus se poate identifica tipul erorii (respectiv eroare de calcul sau preluarea eronată a sumelor din decontul perioadei anterioare sau din evidențele de TVA), corectarea se va efectua, din proprie inițiativă, de compartimentul de specialitate;

b) dacă în decont se constată erori a căror cauză nu poate fi stabilită, compartimentul de specialitate va notifica în scris plătitorului și va solicita prezența plătitorului la sediul său, cu documente justificative, pentru a da informații și lămuriri necesare corectării erorilor semnalate. Solicitarea va cuprinde în mod obligatoriu:

- data, ora și locul stabilite pentru prezența plătitorului;
- baza legală a solicitării;
- scopul solicitării;
- documentele pe care urmează să le prezinte plătitorul (necesare corectării erorilor).

7. În cazul corectării erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată, la solicitarea plătitorului, se procedează astfel:

a) plătitorul depune solicitarea de corectare a erorilor materiale la registratura organului fiscal competent sau la poșta, prin scrisoare recomandată;

b) compartimentul de specialitate va comunica în scris plătitorului data, ora și locul la care trebuie să se prezinte, precum și documentele necesare justificării erorilor.

8.1. În vederea corectării erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată, compartimentul de specialitate, pe baza constatărilor proprii sau în baza documentelor prezentate de plătitor, întocmește un referat în care înscrie constatările referitoare la erorile pentru care

s-a solicitat corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată, precum și modul în care se vor corecta aceste erori.

8.2. În baza referatului, organul fiscal emite decizia de corectare.

Decizia de corectare este structurată conform modelului decontului de taxă pe valoarea adăugată și se completează numai la rândurile care au suferit modificări cu diferențele în plus sau în minus față de suma declarată inițial, conform anexei nr. 2 la ordin.

Decizia de corectare se semnează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

Decizia de corectare se întocmește în două exemplare, din care un exemplar se comunică plătitorului, iar cel de-al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al acestuia.

8.3. Modificările din decizia de corectare se operează de organul fiscal în Registrul jurnal obligații declarate la bugetul general consolidat, iar ulterior se operează în evidența analitică pe plătitori.

9.1. În situația în care, în urma corectării erorilor, rezultă o sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată, plătitorul o va prelua în decontul perioadei fiscale următoare, la secțiunea „Regularizări”, rândul „Soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată reportată din perioada precedentă, pentru care nu s-a solicitat rambursare”.

9.2. În situația în care, în urma corectării erorilor, rezultă o sumă pozitivă de taxă pe valoarea adăugată, plătitorul o va prelua în decontul perioadei fiscale următoare, la secțiunea „Regularizări”, rândul „Soldul TVA de plată din decontul perioadei fiscale precedente neachitată până la data depunerii decontului de TVA”. Termenul de plată a diferenței pozitive de taxă pe valoarea adăugată se stabilește, potrivit reglementărilor legale, în funcție de data comunicării deciziei de corectare sau a înștiințării, după caz.

10.1. Se consideră eroare materială și situația în care persoana impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care poate solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, nu a bifat, prin omisiune, caseta corespunzătoare din decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare.

10.2. Persoana impozabilă care se află în situația prevăzută la pct. 10.1 poate solicita corectarea erorii materiale prin depunerea unei declarații pe propria răspundere, din care să rezulte constatarea situației, precum și exprimarea intenției persoanei în cauză de a îndrepta eroarea materială. Declarația se depune până la data depunerii decontului de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale următoare, dar nu mai târziu de termenul legal pentru depunerea acestui decont.

10.3. Termenul de soluționare a solicitărilor de rambursare a sumei negative este de 45 de zile de la data depunerii declarației menționate la pct. 10.2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064096